

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112215884
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1112215884.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovvej, sudkyne JUDr. Ľubice Kriškovej a sudcu Mgr. Štefana Zelenáka v právnej veci žalobcu: Arcus International, s.r.o., 930 36 Horná Potôň 85, IČO: 36 259 829, zast.: JUDr. Tamás Puskás, advokát, Alžbetínske nám. 1 203, 929 01 Dunajská Streda (združenie KESZEGH & PUSKÁS), IČO: 42 162 891 proti žalovanému: Wejron, s.r.o., Haydnova 17, 811 02 Bratislava, IČO: 35 953 942, zast.: Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o. Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 35 906 464 o zaplatenie 3.739,31 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/207/2012-203 zo dňa 9. 10. 2017 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/207/2012-203 zo dňa 9. 10. 2017 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom zamietol žalobný návrh a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 100% trov konania.

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 23.05.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.739,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne odo dňa 24.03.2012 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavreli dňa 27.09.2011 Zmluvu o dielo - objednávka č. 11D5140, na základe ktorej žalobca pre klienta vykonal časť diela. Celková dohodnutá cena diela predstavuje sumu vo výške 26.204,11 Eur s DPH, k splateniu ktorej malo dôjsť tromi čiastočnými úhradami žalovaného, a to:

- zálohová platba vo výške 40% z celkovej ceny diela so splatnosťou 3 dni na základe predfaktúry vystavenej navrhovateľom
- zálohová platba vo výške 30% z celkovej ceny diela so splatnosťou 3 dni na základe predfaktúry vystavenej navrhovateľom 7 dní pred zahájením montážnych prác
- zostatková hodnota dohodnutej ceny diela na základe vyúčtovacej faktúry so splatnosťou 14 dní od jej vystavenia navrhovateľom.

Žalobca v zmysle vyššie uvedeného vystavil dňa 21.09.2011 predfaktúru č. 0019/2011 na sumu vo výške 10.482 Eur s DPH a dňa 02.11.2011 predfaktúru č. 0021/2011 na sumu vo výške 7.861 Eur s DPH. Predfaktúra č. 0019/2011 bola žalovaným uhradená dňa 26.09.2011 a predfaktúra č. 0021/2011 bola uhradená dňa 30.11.2011. Dňa 02.01.2012 zaslal žalobca žalovanému výzvu na zaplatenie a poskytnutie súčinnosti, v zmysle ktorej bolo žalovanému oznámené, že žalobca nemohol ku dňu predmetnej výzvy riadne vykonať, dokončiť a odovzdať predmet Zmluvy o dielo, nakoľko zo strany žalovaného nebolo

poskytnuté spolupôsobenie potrebné k riadnemu splneniu si povinnosti žalobcu a to tak, že zo strany žalovaného nebola zabezpečená kooperácia potrebná pre ďalší výkon diela na mieste určenom na jeho výkon, a to v zmysle § 370 Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu žalobca vystavil predfaktúru č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 ako poslednú vyúčtovaciu predfaktúru k doposiaľ nezaplatenej časti dohodnutej ceny za dielo, ktoré si žalovaný objednal, a to na sumu 7.861,11 Eur. Zároveň bol žalovaný listom vyzvaný, že ak nedôjde k úhrade predfaktúry v zmysle predchádzajúceho odseku v lehote do 31.12.2012, žalobca zväži odstúpenie od zmluvy o dielo podľa § 548 odsek 2 Obchodného zákonníka z dôvodu omeškania na strane žalovaného. Žalovaný plnil faktúru č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 len čiastočne, a to v sume vo výške 3.930,50 Eur. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti odporcu k uhradeniu sumy 7.861,11 Eur z predfaktúry č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011 zaslal žalobca žalovanému Odstúpenie od zmluvy o dielo podľa článku IX. VOP žalobcu, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o dielo - Objednávka č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011, pričom žalovanému oznámil že podľa § 548 Obchodného zákonníka, ak zhotoviteľ odstúpil od zmluvy pre omeškanie objednávateľa a ak prekážka pre splnenie povinností objednávateľa nespočíva v okolnostiach vylučujúcich zodpovednosť, patrí zhotoviteľovi cena, na ktorú má nárok na základe zmluvy. Od tejto ceny sa odpočíta to, čo zhotoviteľ ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu. Z dôvodu neuhradenia celej sumy predfaktúry č. 0025/2011 ako dôvodu omeškania odporcu s plnením si svojej povinnosti vystavil ďalej žalobca konečnú vyúčtovaciu faktúru vo vzťahu k cene diela zo zmluvy, od ktorej odpočítal to, čo ušetril nevykonaním diela v plnom rozsahu, a to faktúrou č. 03120017 zo dňa 09.03.2012, splatnej dňa 23.03.2012 vo výške 3.739,31 Eur, kde špecifikoval rozsah vykonaného diela podľa objednávky č. 11D5140 po odpočítaní ceny za bod 23 objednávky, bez ceny za žalobcom už zakúpený materiál k realizácii bodu 23, ktorý žalobca nevykonával z dôvodu omeškania žalovaného so splnením povinnosti.

3. Žalovaný mal za to, že žalobca v zmysle zmluvy o dielo nebol oprávnený požadovať od žalovaného zaplatať akejkoľvek zálohovej čiastky, ktorá by prevyšovala 70% z ceny diela, t.j. vystavenie predfaktúry č. 0025/2011 a požadovať jej zaplatať pred dodaním diela. Z tohto dôvodu sa žalovaný nikdy nedostal do omeškania s akýmkoľvek záväzkom zaplatať cenu diela, alebo jeho časť. Práve naopak, do omeškania sa dostal žalobca z dôvodu, že nedodrжал termín dodania diela stanovený v Zmluve o dielo. Žalobca dielo v skutočnosti nikdy nedokončil a žalovanému dielo neodovzdal, čím mu znemožnil riadne prevzatie diela a súčasne jeho obhliadku za účelom zistenia väd a ich nasledovnej reklamácie. Napriek tejto skutočnosti však žalovaný v dobrej viere uhradil časť sumy z prevyšujúcej 70% zálohy vo výške 3.930,50 Eur dňa 01.02.2012, a to najmä s prihliadnutím na stav rozpracovania diela. Žalobca aj napriek skutočnosti, že si nikdy nesplnil svoje záväzky zo Zmluvy o dielo a bez snahy o mimosúdne urovnania, pokúsil sa neplatne od Zmluvy o dielo odstúpiť.

4. Žalovaný si dal vypracovať znalecký posudok, na základe ktorého zistil hodnotu nákladov potrebných na odstránenie všetkých väd a nedostatkov predmetného diela, resp. hodnotu prác potrebnú na uvedenie diela do stavu predpokladaného podľa Zmluvy o dielo. V znaleckom posudku znalec Ing. Vladimír Muhl, Černyševského 21, Bratislava vyčíslil hodnotu prác na dielo na uvedenie diela do stavu, ktorý by zodpovedal výsledku predpokladanému v Zmluve o dielo na sumu 2.340,- Eur vrátane DPH. Cena za vyhotovenie znaleckého posudku bola 780,- Eur vrátane DPH. Celkové náklady žalovaného na uvedenie diela do stavu zodpovedajúceho Zmluve o dielo spolu s nevyhnutným nákladom na zhotovenie znaleckého posudku tak predstavujú sumu 3.120,- Eur vrátane DPH, čo zároveň predstavuje škodu spôsobenú žalobcom žalovanému. Žalovaný si preto uplatnil voči žalobcovi nárok na náhradu škody vo výške 3.120,- Eur ako obranu proti návrhu žalobcu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní návrh v celom rozsahu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 2Cob/30/2015-160 zo dňa 09.02.2016 predmetnú vec zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Súd prvej inštancie opätovne vykonal dokazovanie a viazaný uznesením odvolacieho súdu zisťoval, v akom rozsahu a v akej kvalite bolo dielo žalobcom odovzdané. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Vladimíra Muhla - znalecký posudok č. 29/2012 súd zistil, že väčšina okien, ktoré žalobca dodal žalovanému je nefunkčná a okná sa nedajú zatvoriť, na strešný svetlík, ktorý je funkčný neboli dodané bočné sklá žalobcom, niektoré dvere sa nedajú zatvoriť. V závere znaleckého posudku znalec konštatuje, že: 8 prvkov z 20 má vadu 1. kategórie - porucha funkčnosti, teda 40% zistených väd je v prvej kategórii (najzávažnejšej), ktorá sa týka celkovej funkčnosti diela. 8 prvkov z 20 má vadu 2. kategórie - znížené úžitkové vlastnosti, teda 40% zistených väd sa týka úžitkových vlastností diela. 6

prvkov z 20 má vadu 3. kategórie - znížená životnosť, teda 30% zistených väd znalcom je zaradených do tretej kategórie, ktorá sa týka zníženej životnosti výrobku, 9 prvkov z 20 má vadu 4. kategórie - estetické vady, teda 45% zistených väd je v štvrtej kategórii, ktorá sa týka estetických vlastností diela. Znalec stanovil všeobecnú hodnotu stavebných prác potrebných na odstránenie zistených nedostatkov, väd na hliníkových výplniach otvorov na 2.340,- Eur ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku 15.10.2012. Rozdiel medzi žalovanou sumou a všeobecnou hodnotou stavebných prác potrebných na odstránenie zistených nedostatkov, väd na hliníkových výplniach, ktoré si dal žalovaný vyhotoviť žalobcom je 1.399,31 Eur.

7. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že predmet diela a cena diela bola účastníkmi dojednaná Zmluvou o dielo akceptovanou objednávkou č. 11D5140 zo dňa 27.09.2011, ktorej predmetom bolo zhotovenie a montáž okien a príslušenstva na nehnuteľnosti odporcu. Cena diela bola účastníkmi dohodnutá ako pevná cena, vo výške 26.204,11 Eur s DPH. Taktiež nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi 1. zálohovú platbu vo výške 40% z celkovej ceny diela na základe predfaktúry č. 0019/2011 vo výške 10.482,- Eur. Druhá predfaktúra č. 0021/2011 bola vystavená žalobcom na sumu 7.861,- Eur a táto suma bola zo strany žalovaného tiež uhradená, a to dňa 30.11.2011. Tretia a posledná predfaktúra bola žalobcom vystavená dňa 05.12.2011 ako posledná vyúčtovacia faktúra na sumu 7.861,11 Eur. Žalovaný túto predfaktúru vedenú pod č. 0025/2011 plnil len čiastočne, a to vo výške 3.930,50 Eur. Z dôvodu neuhradenia celej predfaktúry č. 0025/2011 žalobca vystavil žalovanému konečnú vyúčtovaciu faktúru č. 03120017 zo dňa 09.03.2012 (faktúra splatná dňa 23.03.2012), pričom v tejto faktúre žalobca zohľadnil žalovaným uhradené predfaktúry vo výške 22.227,35 Eur a žiadal, aby mu odporca uhradil sumu 3.739,31 Eur s DPH (č. I. 18 súdneho spisu). V zmysle zmluvy o dielo "Zvyšná hodnota diela na základe vyúčtovacej faktúry so splatnosťou 14 dní od vystavenia" (zvyšnou hodnotou je ceny 30 % diela). Podľa čl. III bod 5 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu "Dodávateľ je oprávnený žiadať od objednávateľa zálohu až do výšky 70% z dohodnutej ceny zákazky po písomnom potvrdení/akceptácii objednávky dodávateľom. Zvyšnú časť ceny zákazky objednávateľ uhradí po dodaní objednaného výrobku/tovaru alebo inej súvisiacej služby/výkonu. Dodávateľ za tým účelom vystaví objednávateľovi konečný daňový doklad (faktúru) v deň dodania objednaného výrobku/tovaru alebo inej služby/výkonu, ktorý je splatný ihneď (ak objednávateľ uhrádza platbu v hotovosti) alebo do dátumu splatnosti vyúčtovacej faktúry (štandardne 14 dní pri bankovom prevode) alebo podľa dohody s objednávateľom je individuálne dohodnutá."

8. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca nebol oprávnený na vystavenie tretej predfaktúry, resp. akejkoľvek zálohovej platby, ktorá prevyšovala 70% z ceny diela. Predfaktúra č. 0025/2011 zo dňa 05.12.2011, splatná dňa 08.12.2011 na sumu 7.861,11 Eur bola vystavená žalobcom neoprávnené, keďže žalovaný už žalobcovi predfaktúrami č. 0019/2011 zo dňa 21.09.2011 na sumu 10.482,- Eur a 0021/2011 zo dňa 02.11.2011 na sumu 7.861,- Eur fakturoval presne 70% ceny diela (podľa VOP žalobcu, článok III bod 5) a suma vo vyššie uvedených faktúrach bola žalobcovi v celom rozsahu aj uhradená.

9. K odstúpeniu žalobcu od zmluvy listom zo dňa 6. 2. 2012 (doručeným žalovanému dňa 23. 2. 2012) súd uviedol, že v zmysle termínu dodania diela bol v Zmluve o dielo stanovený termín do 40 dní odo dňa podpísania objednávky a uhradenia prvej predfaktúry. Prvá predfaktúra bola žalovaným uhradená dňa 26.09.2011, termín dodania diela bol teda stanovený do 05.11.2011. Žalobca súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nepreukázal, že by termín dodania diela dodržal a dielo odovzdal žalovanému riadne a včas. Žalovaný nebol v omeškani s plnením svojich povinností zaplatiť zvyšnú časť ceny diela v čase odstúpenia žalobcu od Zmluvy o dielo, preto žalobca nebol oprávnený odstúpiť od Zmluvy o dielo podľa článku IX VOP. V tomto čase neexistoval žiadny splatný záväzok žalovaného voči žalobcovi zo Zmluvy o dielo.

10. Súd prvej inštancie ďalej s poukazom na čl. 8 CSP uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že by mu žalovaný neumožnil dokončenie diela.

11. K predvolávaniu svedka p. R. T., ktorý bol koordinátorom stavebných prác pre žalovaného, súd uviedol, že ho predvolával z adresy trvalého bydliska. Zásielka sa súdu vrátila späť s poznámkou „adresát neznámy“. Vzhľadom na uvedené, s poukazom na § 198 odsek 3 CSP, kedy sa svedok zdržiava na neznámom mieste a zabezpečenie prítomnosti svedka na pojednávaní je bezvýsledné (pretože svedok sa zdržiava na neznámom mieste), súd uznesením zamietol návrh na výsluch p. R. T..

12. Súd po vykonanom dokazovaní s poukazom na ustanovenie § 40 Občianskeho zákonníka, § 536 Obchodného zákonníka a § 548 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka žalobu zamietol. Vzhľadom na zamietnutie žaloby sa súd nezaoberal ani kompenzačnou námietkou žalovaného vo výške 3.120,- Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP.

13. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f), a h) CSP.

14. Žalobca má za to, že zamietnutím návrhu na vypočutie svedka W.. T., súd prvej inštancie nevykonal dôkaz, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, t. j., že či mal W.. T. oprávnenie konať za žalovaného, v akom rozsahu mal W.. T. oprávnenie konať za žalovaného, či mal žalobca oprávnenie vystaviť 3. predfaktúru, či oznámil štatutárnemu zástupcovi žalovaného skutočnosť, že žalobca vystaví 3. predfaktúru, prečo žalovaný uhradil čiastočne 3. predfaktúru, atď. Žalobca pritom už v priebehu konania poukázal na to, že všetky náležitosti ohľadne diela vybavoval W.. R. T.. Žalobca namietal, že súd sa po prvom neúspešnom pokuse o doručenie predvolania W.. T. ani nepokúsil zistiť adresu jeho pobytu iným spôsobom, napr. dopytom na Okresnom súde Bratislave II, kde bol W.. T. prítomný na pojednávaní.

15. Žalobca poukázal na to, že žalovaný 3. predfaktúru žalobcovi nevrátil, nenamietal ani jej obsah, ale naopak, túto predfaktúru čiastočne plnil dňa 1. 2. 2012, pričom ako variabilný symbol uviedol číslo 3. predfaktúry: 25/2011. Žalobca s poukazom na § 407 ods. 3 Obch. zák. má za to, že čiastočným plnením došlo zo strany žalovaného k uznaniu zvyšku dlhu, súd teda vec nesprávne právne posúdil, keď nebral do úvahy ust. § 407 ods. 3 Obch. zákonníka.

16. V súvislosti so skúmaním rozsahu a kvality diela žalobca namietal, že súd prvej inštancie vychádzal len zo znaleckého posudku č. 29/2012, ktorý však nebol vypracovaný zo strany súdom ustanoveného znalca, ani neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého znaleckého posudku. V zmysle § 209 CSP preto nie je možné uvedený posudok považovať za súkromný znalecký posudok. Žalobca poukázal i na skutočnosť, že žalovaný žiadne vady nereklamoval, a navyše údajné vady nereklamoval písomne (v zmysle čl. VIII ods. 5 VOP) v zmysle § 562 Obch. zák. bez zbytočného odkladu po tom, ako ich zistil. Žalobca montážnymi denníkmi preukázal, že žalovanému dodal 22 konštrukcií bez toho, aby žalovaný reklamoval akékoľvek vady uvedených konštrukcií. Vzhľadom k uvedenému má žalobca za to, že bolo preukázané dodanie 22 konštrukcií v hodnote 25.787,64 Eur s DPH, ktorá suma bola žalovanému vyúčtovacou faktúrou č. 03120017 riadne vyfakturovaná spolu s cenou materiálu, ktoré mali byť použité pri montáži konštrukcie č. 23.

17. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd žalobe vyhovel, event. aby zrušil rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil na nové rozhodnutie.

18. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Žalovaný má za to, že žalobca nebol oprávnený vystaviť 3. predfaktúru, pretože by tak v zmysle VOP mohol urobiť až po riadnom dokončení diela, k čomu nedošlo. Preto ani nemohlo dôjsť k omeškaniu žalovaného so zaplatením a žalobca nebol oprávnený odstúpiť od zmluvy. K otázke predvolania W.. T. žalovaný uviedol, že tento nebol oprávnený prijímať rozhodnutia o vystavení faktúr a platobných podmienkach, preto ani jeho predvolanie by nič nemenilo na neoprávnenosti vystavenia predfaktúry, len na základe komunikácie medzi žalobcom a W.. T.. Žalovaný má s poukazom na § 197 a § 198 CSP za to, že postup súdu bol správny, keď návrh žalobcu na výsluch W.. T. zamietol, keďže sa mu ho nepodarilo predvolať.

19. K čiastočnej úhrade 3. predfaktúry žalovaný uviedol, že ju uhradil ako prejav dobrej vôle vzhľadom na stav rozpracovanosti diela. V žiadnom prípade nešlo o uznanie dlhu, žalovaný nemal v úmysle čiastočnou platbou uznať zvyšok dlhu a z jeho správania ani postoja tak nemožno usudzovať. Uvedený variabilný symbol pri úhrade je pre tieto účely irelevantný.

20. Podľa žalovaného bola otázka rozsahu a kvality vykonaného diela dostatočne preukázaná a zodpovedaná v priebehu konania, keďže vady sú riadne zdokumentované v znaleckom posudku, vypracovanom znalcom zapísaným v zozname znalcov. V ňom bolo konštatované, že dielo dokončené nebolo a nedorobky a vady boli vyčíslené v hodnote 2.340,- Eur. Žalovaný následne vady a nedorobky

odstránil na vlastné náklady, čím mu vznikla škoda. Samotná dodávka hliníkových konštrukcií bola podľa posudku vadná, čo nepredstavuje riadne dodanie diela, pričom tieto vady vyšli najavo až po inštalácii a kontrole zodpovednou osobou.

21. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

22. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania žalobcu podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v zmysle § 219 ods. 3 CSP dňa 30. 10. 2020. Po preskúmaní obsahu spisu, oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalobcu, s vyjadrením žalovaného k odvolaniu dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

23. Podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

24. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením vecí súdom prvej inštancie a s poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správnosť dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie jeho správnosti a k podstatným tvrdeniam odvolateľa uvádza odvolací súd nasledovné:

25. Podľa § 536 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti. Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

26. Podľa § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

27. Podľa § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka veta prvá, zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom mieste, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom.

28. V zmysle citovaných ustanovení, na ktoré poukázal i súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, nárok na zaplatenie ceny za dielo vzniká až vtedy, keď je dielo vykonané. Dielo je vykonané vtedy, ak ho zhotoviteľ riadne ukončí a odovzdá objednávateľovi. Obe podmienky (riadne ukončenie a odovzдание) je potrebné splniť. Za riadne ukončenie diela sa považuje také, ktoré je bez väd. Dielo nemôže mať žiadnu vadu, aby mohlo byť považované za riadne ukončené a aby došlo k splneniu tejto prvej podmienky. Pre vznik nároku na zaplatenie ceny nestačí len odovzдание diela a jeho prevzatie objednávateľom, pretože Obchodný zákonník jasne definuje, že dielo je vykonané až jeho riadnym ukončením a odovzdaním.

29. Súd prvej inštancie správne posudzoval, či dielo bolo vykonané riadne a bez väd, a či žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie faktúry č. 03120017 zo dňa 9. 3. 2012, splatnej dňa 23. 3. 2012 na sumu vo výške 3.739,31 Eur, ktorá bola žalobcom vystavená po tom, čo žalovaný na základe 3. predfaktúry č. 0025/2011 zo dňa 5. 12. 2011 na sumu 7.861,11 Eur uhradil len sumu vo výške 3.930,50 Eur.

30. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že s poukazom na Zmluvu o dielo a článok III. bod 5 VOP, žalobca nebol oprávnený vystaviť uvedenú 3. predfaktúru, ani odstúpiť od zmluvy. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie v bodoch 41., 42., 43., 44. a 45., a s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP nie je

potrebné, aby závery v uvedených bodoch zopakoval. Čo sa týka odvolacej námietky, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkaz výsluchom svedka, či mal W.. T. oprávnenie konať za žalovaného a či mal žalobca oprávnenie na vystavenie 3. predfaktúry na základe komunikácie s W.. T., uvedená námietka odvolateľa je právne irelevantná, pretože súdu prvej inštancie sa W.. T. nepodarilo predvolať ako svedka na pojednávanie. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 198 ods. 2, 3 CSP, v zmysle ktorého, ak nemožno svedka predvolať z adresy označenej stranou, súd ho predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov SR. Ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.“ Je nepochybné, že súd na pojednávaní dňa 9. 10. 2017 uznesením zamietol návrh na výsluch svedka p. R. T., keďže predvolanie sa vrátilo s poznámkou, že na adrese pobytu je adresát neznámy, a v odôvodnení rozsudku sa v bode 49. s touto skutočnosťou aj vysporiadal. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že v zmysle § 197 CSP, ak strana navrhne výsluch svedka, má primárne zabezpečiť jeho prítomnosť na pojednávaní a ak to nie je možné, požiadava o jeho predvolanie súd s uvedením jeho údajov a adresy. Až následne, ak adresa svedka nie je známa, súd ho predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov. V danom prípade bol postup súdu, keď návrh na výsluch svedka zamietol, v súlade so zákonom. Zákon súdu neukladá vo vzťahu k zisťovaniu adresy svedka žiadnu vyhľadávaciu povinnosť (okrem registra obyvateľov), pretože ak strana sporu adresu svedka nepozná, súd ho predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov SR.

31. K odvolacej námietke, že v konaní bolo preukázané montážnymi denníkmi, že žalobca dodal 22 konštrukcií žalovanému v celkovej hodnote 25.787,64 Eur s DPH, ktorá suma bola vyúčtovacou faktúrou č. 03120017 riadne vyfakturovaná spolu s cenou materiálu, ktorý mal byť použitý pri montáži konštrukcie č. 23, odvolací súd uvádza nasledovné:

32. V civilnom sporovom konaní platí tzv. prejednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce je tak výlučne vecou žalobcu a žalovaného, a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v konaní je možný len za náležitej podpory legitímnosti nároku, prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to, čo strany nepredložia a nepreukážu, nemôže byť za základ pre svoje rozhodovanie.

33. Skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, a teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej-ktorej sporovej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

34. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho, kto existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

35. Odvolací súd má za to, že žalobca ani faktúrou, ani montážnymi denníkmi nepreukázal tvrdenie o riadnom vykonaní diela, pretože dielo nebolo dokončené v celom rozsahu a včas, a žalovaný listinným dôkazom - znaleckým posudkom č. 29/2012 preukázal, že dielo malo vady, teda žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o riadnom vykonaní a odovzdaní celého diela. Rovnako žalobca nepreukázal, že žalovaný neposkytol súčinnosť pre splnenie povinnosti žalobcu, t. j. riadne a včasné dokončenie diela. Odvolací súd preto dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že žalobcovi nevznikol nárok na doplatenie ceny diela v žalovanom rozsahu. Skutočnosť, že žalovaný nevrátil 3. predfaktúru, ale ju čiastočne uhradil, nemožno považovať za skutočnosť, preukazujúcu riadne vykonanie diela (v celom rozsahu a bez väd).

36. V súvislosti s tvrdením odvolateľa, že čiastočnou úhradou 3. predfaktúry došlo zo strany žalovaného k uznaniu zvyšku dlhu podľa § 407 ods. 3 Obch. zákonníka, odvolací súd uvádza, že tak, ako už bolo uvedené, žalobca nebol oprávnený vystaviť 3. predfaktúru a žalovaný nemal v úmysle uznať zvyšok sumy, čo je zrejmé z konkrétnych okolností prípadu a zo správania žalovaného. Skutočnosť, že žalovaný pri čiastočnej úhrade uviedol variabilný symbol 25/2011, je pre účely uznania podľa § 407 ods. 3 Obch. zák. irelevantná, pretože v danom prípade nemožno usudzovať, že dlžník čiastočným plnením uznáva aj zvyšok záväzku (žalovaný čiastočne plnil s ohľadom na rozpracovanosť diela). Ustanovenie § 407 ods. 3, podľa ktorého „ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku“, totiž spája s čiastočným plnením vznik vyvrátenej domnienky trvania záväzku v dobe jeho uznania.

37. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).